

Preek 4 – Man/vrouw-ambt – Praatpapier bij Efeze 5: “Man, vrouw endienen”.

Hoofdlijn tot nu toe: De 1e preek ging over **Genesis 2**. Over de mens, man en vrouw, geschapen naar Gods beeld. Samen heersen zij over de aarde. Gelijkwaardig en één. De 2e preek over **Johannes 4**: Jezus en de vrouw uit Samaria. Jezus tilt haar uit haar minderwaardigheid en geeft haar levend water. Zij mag daarop zijn getuige worden in de stad Sichar. Zoals veel vrouwen als getuigen worden ingeschakeld. De 3e preek ging over **Galaten 5**: een deel van de vrucht van de Geest: “geduld”. Dat geduld is niet een passief afwachten, maar een actief verwachten. Het is verdraagzaamheid naar God toe en naar elkaar. God zelf is vol van geduld: Exodus 32/33. We mogen ook op het punt van “man/vrouw en ambt” geduld hebben met elkaar. Vooral als we merken, dat we allemaal van de Schrift willen uitgaan.

Nu dus de 4^e preek over “Man/vrouw-ambt”. Vanuit Galaten 5. Omdat in het gesprek over de plek van man en vrouw altijd weer het thema “Man is hoofd en vrouw is lichaam” opduikt. En daaruit lezen we, dat de man de leiding moet geven en de vrouw moet volgen. Woorden als “gezag, ontzag en onderdanigheid” klinken dan. Woorden, die we zo vanuit onze (grotendeels door de zonde gevormde) cultuur vullen. En die we dus omarmen (dit zegt de Schrift!) of verafschuwen (onderdanig klinkt als ‘slaafs’). En we missen zo wat de Geest ons wil zeggen.

In de preek heb ik geprobeerd om te lezen wat er nu eigenlijk staat. Zonder de woorden te vullen met wat we altijd al dachten. Om de parel te kunnen vinden.

Lees of hoor de preek nog eens en kijk maar of dat gelukt is!

Om over na te denken of over door te praten:

1. Het evangelie leert ons “omdenken”. Zo begon de preek. Herken je dat? Kun je daar meer voorbeelden van geven? (Lees bijvoorbeeld de Bergrede in Mattheus 5-7 of Efeze 4/5.)
2. In de preek citeerde ik Seneca. Hij onderstreept, dat (slaafse) onderdanigheid in zijn wereld een normale zaak is: “De man is als heerser geboren en de vrouw is geschapen om gehoorzaam te zijn”. Het is de echo van de woorden van God tot de vrouw uit Genesis 3: “Je zult je man begeren en hij zal over je heersen”. Leg uit, dat deze woorden geen positieve “scheppings-bedoeling” van God zijn maar een vloek: dit is het gevolg van de zonde.
3. In het Grieks ligt er nadruk op het woordje “uw”: ‘vrouwen erken het gezag van **uw** man...’. Letterlijk staat er “...van uw **eigen** man”. Het gaat Paulus blijkbaar vooral om de trouw aan elkaar en (daarna) **hoe** je dan trouw blijft aan je eigen man en je eigen vrouw. Helpen de woorden van Paulus over Christus u daarbij?
4. De metafoer “hoofd-lichaam” is toen en wordt nu vaak begrepen in termen van hiërarchie: een hoofd geeft leiding. Is superieur. Paulus vult die metafoer echter anders: het gaat niet over gezag, maar over zorg. Verantwoordelijkheid. Kun je dat vanuit de tekst opmaken?
5. De vertaling van het woordje ‘gezag’ is hier erg belangrijk. In het Grieks staat hier het woordje “hupotassoo”. Dat is letterlijk ‘onder stellen, onderwerpen’. Zoals benen het lichaam dragen (letterlijk onze ‘onderdanen’!) of de sterke pijlers een brug dragen. Zo mogen vrouwen zich onder hun man stellen. Niet omdat zij van nature de heersers zijn, maar omdat de Here wil, dat vrouwen tot hulp zijn voor hun man. Ook Jezus was geen ‘heerser’, maar stelde zich onder ons. Als onze grote Hulp. (Zie Filippenzen 2) Het gaat om vrijwillig dienen. Hoe zou jij deze zinnen nu vertalen?
6. Het hart van Paulus’ woorden is wat hij over Jezus zegt: Hij heeft zich overgegeven voor zijn bruid. Hij leert ons anders kijken (‘omdenken’) naar elkaar: wat verandert er in jouw kijken?
7. Om je zo aan elkaar te geven, trouw te blijven, lief te blijven hebben, hebben we de liefde van God door Christus heel hard nodig. Hoe helpt die liefde ons? (Zie slot van depreek.)
